

Ældste David A. Bednar
De Tolv Apostles Kvorum

Bære deres byrder med lethed

De enestående byrder i vores liv hjælper os til at stole på den hellige Messias' fortjeneste, barmhjertighed og nåde.

Jeg har en god ven, som tidligt i sit ægteskab var overbevist om, at han og hans familie havde brug for en firhjulstrækker. Hans hustru var sikker på, at han ikke havde brug for den, men blot ønskede sig det nye køretøj. En spøgefuld samtale mellem denne mand og hans hustru fik dem til at overveje fordelene og ulemperne ved et sådant køb.

»Skat, vi har brug for en firhjulstrækker.«

Hun spurgte: »Hvorfor mener du, at vi har brug for en firhjulstrækker?«

Han besvarede hendes spørgsmål med det, som han mente var det perfekte svar: »Hvad nu, hvis vi får brug for mælk til vores børn midt i en voldsom storm, og den eneste måde jeg kunne komme hen til købmanden på var i en firhjulstrækker?«

Hans hustru svarede med et smil: »Hvis vi køber en firhjulstrækker, så har vi ikke penge til mælk – så hvorfor bekymre dig om at komme hen til butikken i en nødsituation!«

De fortsatte i den efterfølgende tid med at drøfte sagen og besluttede til sidst at købe firhjulstrækkeren. Kort tid efter, at de havde købt den nye bil, ville min ven vise, hvor anvendelig

firhjulstrækkeren var, og validere sine grunde til at ville købe den. Så han besluttede sig for, at han ville hugge noget brænde og køre det hjem. Det var om efteråret, og sneen var allerede faldet i bjergene, hvor han havde til hensigt at finde noget træ. Da han kørte op ad bjergsiden, blev sneen langsomt dybere og dybere. Min ven indså, at fordi der var glat, var forholdene på vejen risikable, men med stor tiltro til sine nye firhjulstrækker fortsatte han.

Desværre fortsatte min ven for langt på den snedækkede vej. Da han drejede firhjulstrækkeren væk fra vejen det sted, hvor han havde besluttet sig for at hugge brænde, sad han fast. Alle fire hjul på den nye firhjulstrækker snurrede rundt i sneen. Han indså hurtigt, at han ikke vidste, hvad han skulle gøre for at slippe ud af den farlige situation. Han var fløj og bekymret.

Min ven tænkte: »Jeg vil ikke bare sidde her.« Han steg ud af bilen og begyndte at hugge brænde. Han fyldte hele den bagerste del af firhjulstrækkeren med den tunge last. Og så besluttede min ven, at han endnu en gang ville prøve at køre fri af sneen.

Da han satte firhjulstrækkeren i gear og trykkede på speederen, begyndte han at køre lidt fremad. Langsomt kom firhjulstrækkeren fri af sneen og tilbage på vejen. Han var endelig fri til at køre hjem, en glad og ydmyg mand.

Vores personlige byrde

Jeg beder om Helligåndens hjælp, når jeg understreger vigtige lektier, som kan læres af denne historie om min ven, firhjulstrækkeren og brændet. Det var læsset. Det var brændelæset, der gav ham den fornødne trækraft, så han kunne komme fri af sneen, komme tilbage på vejen og komme videre. Det var læsset, der gjorde ham i stand til at vende tilbage til sin familie og til sit hjem.

Hver af os bærer også rundt på en byrde. Vores personlige byrde består af krav og muligheder, forpligtelser

og privilegier, lidelser og velsignelser samt muligheder og begrænsninger. To vejledende spørgsmål kan være en hjælp, når vi engang imellem og bønsumt vurderer vores byrde: »Giver den byrde, jeg bærer, den åndelige trækraft, der vil gøre mig i stand til at trænge frem med tro på Kristus på den snævre og trange sti og undgå at sidde fast? Giver den byrde, jeg bærer, tilstrækkelig åndelig trækraft, så jeg i sidste ende kan vende tilbage til vor himmelske Fader?»

Nogle gange tror vi fejlagtigt, at lykke er fraværet af en byrde. Men det at bære en byrde er en nødvendig og vigtig del af planen for lykke. Fordi vores personlige byrde skal skabe åndelig trækraft, skal vi være forsigtige med at slæbe rundt på så mange tiltalende, men unødvendige ting i vores liv, at vi bliver distraheret og afledt fra det, som betyder mest.

Forsoningens styrkende kraft

Freiseren har sagt:

»Kom til mig, alle I, som slider jer

trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile

Tag mit åg på jer, og lær af mig, for jeg er sagtmødig og ydmyg af hjertet, så skal I finde hvile for jeres sjæle.

For mit åg er godt, og min byrde er let« (Matt 11:28–30).

Et åg er en træbjælke, som normalt bruges mellem to okser eller andre dyr, som gør dem i stand til sammen at trække et læs. Et åg gør, at dyrene står ved siden af hinanden, så de sammen kan udføre en opgave.

Tænk over Herrens personlige invitation til at »tag[el] mit åg på jer«. At indgå og holde hellige pagter forener os med Herren Jesus Kristus. Freiseren indbyder os i bund og grund til at stole på og trække sammen med ham, selvom vores største anstrengelse ikke svarer til og ikke kan sammenlignes med hans. Når vi stoler på og bærer vores byrde sammen med ham i jordelivets rejse, er hans åg i sandhed godt, og hans byrde er let.

Vi er ikke og vil aldrig være alene. Med himmelsk hjælp kan vi trænge os frem i vores daglige liv. Gennem

Freiserens forsoning kan vi modtage egenskaber og styrke udover vores egen (se »Freiser, jeg vil følge dig« på engelsk, *Hymns*, nr. 220). Som Herren erklærede: »Fortsæt derfor jeres rejse, og lad jeres hjerte fryde sig; for se, jeg er med jer lige indtil enden« (L&P 100:12).

Tænk på eksemplet i Mormons Bog, hvor Amulon forfulgte Alma og hans folk. Herrens røst lød til disse disciple i deres trængsler: »Løft hovedet og vær ved godt mod, for jeg kender den pagt, som I har sluttet med mig; og jeg vil slutte pagt med mit folk og udfri dem af trældom« (Mosi 24:13).

Læg mærke til den centrale rolle, pagter har i løftet om udfrielse. Pagter, der modtages og æres med retskaffenhed, og ordinancer, der udføres af den rette præstedømmemyndighed, er nødvendige for at modtage alle de velsignelser, der er tilgængelige gennem Jesu Kristi forsoning. For i præstedømmets ordinancer tilkendes gives guddommelighedens kraft for mænd og kvinder i kødet, deriblandt forsoningens velsignelser (se L&P 84:20–21).

Husk på Frelserens udtalelse: »For mit åg er godt, og min byrde er let« (Matt 11:30), når vi tænker over det næste vers i beretningen om Alma og hans folk.

»Og jeg vil også lette de byrder, der bliver lagt på jeres skuldre, så I slet ikke kan føle dem på jeres ryg« (Mosi 24:14).

Mange af os formoder, at skriften antyder, at en byrde pludseligt og permanent vil blive taget bort. Det næste vers beskriver dog, hvordan byrden blev lettet.

»Og se, det skete, at de byrder, der blev lagt på Alma og hans brødre, blev gjort lette; ja, *Herren styrkede dem*, så de kunne bære deres byrder med lethed, og de underordnede sig gladeligt og med tålmodighed hele Herrens vilje« (Mosi 24:15; fremhævelse tilføjet).

Folkets udfordringer og vanskeligheder blev ikke fjernet med det samme. Men Alma og hans tilhængere blev styrket, og deres øgede evne gjorde byrderne lettere. Disse gode

mennesker blev takket være forsoningen styret til at *handle* for sig selv (se L&P 58:26–29) og *påvirke* deres omstændigheder. Og »i Herrens styrke« (Mormon 1:14; Mosi 9:17; 10:10; Alma 20:4) blev Alma og hans folk ledt i sikkerhed i Zarahemlas land.

Ikke alene overvinder Jesu Kristi forsoning konsekvenserne af Adams fald og gør det muligt for os at omvende os fra vore synder og overtrædelser, men hans forsoning gør os også i stand til at gøre godt og blive bedre på måder, der rækker ud over vore jordiske evner. De fleste af os ved, at når vi gør noget forkert og har brug for hjælp til at overkomme konsekvenserne af synd i vores liv, har Frelseren gjort det muligt for os at blive ren gennem hans forsonende kraft. Men forstår vi også, at forsoningen er for trofaste mænd og kvinder, som er lydige, værdige og samvittighedsfulde, og som stræber efter at blive bedre og tjene mere trofast? Jeg spekulerer på, om vi til fulde

anerkender denne styrkende side af forsoningen i vores liv og fejlagtigt tror, at vi skal bære vores byrde alene – ved rent slid, viljestyrke og selvdisciplin og med vore tydeligt begrænsede evner.

En ting er at vide, at Jesus Kristus kom ned til jorden for at *dø* for os. Men vi skal også forstå, at Herren gennem forsoningen og ved Helligåndens kraft ønsker at *give os nyt liv* – ikke blot for at vejlede os, men også for at styrke og helbrede os.

Frelseren bistår sit folk

Alma forklarer, hvorfor og hvordan Frelseren kan hjælpe os:

»Og han skal gå omkring og lide smerter og trængsler og fristelser af enhver art; og dette for at det ord må blive opfyldt, som lyder: Han vil påtage sig sit folks smerter og sygdomme.

Og han vil påtage sig døden, så han kan løse dødens bånd, som binder hans folk; og han vil påtage sig deres skrøbeligheder, så hans indre kan fyldes med barmhjertighed, hvad angår kødet, så han, hvad angår kødet, kan vide, hvorledes han kan bistå sit folk, hvad angår deres skrøbeligheder« (Alma 7:11–12).

Således har Frelseren lidt, ikke blot for vore synder og overtrædelser – men også for vore fysiske smerter og kvaler, vore svagheder og mangler, vores frygt og vore frustrationer, vore

skuffelser og nederlag, det, vi fortryder, og vores anger, vores fortvivlelse og desperation, den uretfærdighed og urimelighed vi oplever, og den følelsesmæssige kval, der omgiver os.

Der findes ingen fysiske smerte, intet åndeligt sår, ingen sjælekval eller hjertesorg, ingen skavank eller svaghed, som I eller jeg kan møde i jordelivet, som Frelseren ikke allerede har oplevet. I et øjeblik svaghed kan vi måske sige: »Ingen ved, hvordan det er. Der er ingen, der forstår det.« Men Guds Søn kender og forstår os fuldt ud, for han følte og bar vore personlige byrder. Og på grund af hans altomfattende og evige offer (se Alma 34:14), har han fuldkommen empati og kan udstrække sin barmhjertigheds arme. Han kan række ud, røre og komme til hjælp, helbrede og styrke os til at blive mere, end vi ellers kunne blive, og hjælpe os til at udrette det, som vi aldrig ville kunne udrette, hvis vi kun skulle forlade os på vores egen styrke. Hans åg er i sandhed godt og hans byrde let.

En opfordring, et løfte og et vidnesbyrd

Jeg indbyder jer til at studere, bede, overveje og stræbe efter at lære mere om Frelserens forsoning, når I vurderer jeres personlige byrde. Der er mange ting angående forsoningen, som vi simpelthen ikke kan forstå med

vores jordiske sind. Men der er mange aspekter af forsoningen, som vi kan og skal forstå.

For min ven var brændelæsset den trækraft, der reddede hans liv. Den tomme bil kunne ikke komme fri af sneen, selvom det var en firhjulstrækker. Det var nødvendigt med et tungt læs for at give trækraft.

Det var læsset. Det var læsset, der tilvejebragte trækraften, så min ven kunne komme fri, kunne komme tilbage på vejen og trænge sig frem og vende tilbage til sin familie.

De enestående byrder i vores liv hjælper os til at stole på den hellige Messias' fortjeneste, barmhjertighed og nåde (se 2 Ne 2:8). Jeg vidner om og lover, at Frelseren vil hjælpe os med at bære vore byrder med lethed (se Mosi 24:15). Når vi er knyttet til ham gennem hellige pagter og modtager hans forsonings opbyggende kraft, vil vi i stigende grad søge at forstå og leve i henhold til hans vilje. Vi vil også bede om styrken til at lære af, forandre os eller acceptere vore omstændigheder, snarere end ustandseligt at bede om, at vore omstændigheder må

blive ændret i henhold til vores vilje. Vi bliver mennesker, der selv handler, i stedet for at være genstand for handling (se 2 Ne 2:14). Vi vil blive velsignet med åndelig trækraft.

Må vi hver især gøre og blive bedre gennem Frelserens forsoning. I dag er det den 6. april. Gennem åbenbaring ved vi, at dagen i dag er den virkelige og nøjagtige dato for Frelserens fødsel. Den 6. april er også den dag, hvor Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige blev organiseret (se L&P 20:1; Harold B. Lee, »Strengthen the Stakes of Zion«, *Ensign*, juli 1973, s. 2; Spencer W. Kimball, »Why Call Me Lord, Lord, and Do Not the Things Which I Say?«, *Ensign*, maj 1975, s. 4; Spencer W. Kimball, »Bemærkninger og indvielse af bygninger i Fayette i New York«, *Den danske Stjerne*, okt. 1980, s. 94; *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Bind 1: 1995–1999*, 2005, s. 409). På denne særlige og hellige sabbatsdag vidner jeg om, at Jesus Kristus er vor Forløser. Han lever og vil rense, helbrede, vejlede, beskytte og styrke os. Med glæde vidner jeg om dette i Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■